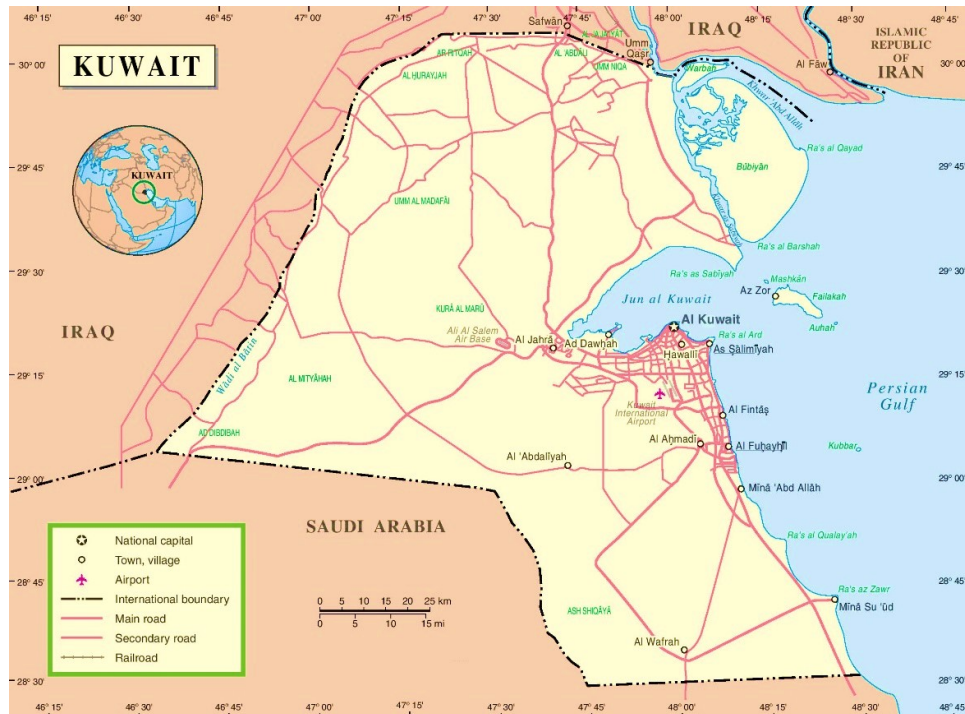

รัฐคูเวต

(State of Kuwait)

เมืองหลวง คูเวตซิตี

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 28-31 องศาเหนือกับเส้นลองจิจูดที่ 46-49 องศาตะวันออก โดยตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรอาระเบีย บริเวณชายฝั่งทางตะวันตกเฉียงเหนือของอ่าวเปอร์เซีย/อ่าวอาหรับ มีพื้นที่ 17,818 ตร.กม. ขนาดใหญ่เป็นอันดับ 158 ของโลก และขนาดเล็กกว่าไทย 28.8 เท่า มีชายแดนทางบกยาว 475 กม. และมีชายฝั่งยาว 499 กม.

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดกับอิรัก (254 กม.)
- ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวเปอร์เซีย/อ่าวอาหรับ (มีชายฝั่งยาว 499 กม.)
- ทิศใต้ ติดกับซาอุดีอาระเบีย (221 กม.)
- ทิศตะวันตก ติดกับอิรักและซาอุดีอาระเบีย

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบทะเลทราย ไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ มีพื้นที่เพาะปลูกเพียง 0.84% จุดสูงสุดของประเทศเป็นเพียงเนินที่ยกตัวสูง 306 ม. ไม่มีภูเขา ใดๆ ไร่ก็ดี อ่าวคูเวตทางตะวันออกของประเทศซึ่งเป็นที่ตั้งของคูเวตซิตี เมืองหลวงของประเทศ มีภูมิประเทศตามธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับการเป็นท่าเรือน้ำลึก นอกจากนี้ ยังมีเกาะ 9 เกาะทอดตัวอยู่ตามชายฝั่งอ่าวคูเวต เกาะที่ใหญ่ที่สุด คือ เกาะบูบิยาน (863 ตร.กม.) ส่วนที่เหลือเป็นเกาะขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีผู้คนอาศัย เนื่องจากเป็นผืนทรายหรือโคลนที่ว่างเปล่า จึงถูกใช้เป็นที่ตั้งของประการคาร ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ และที่จอดเรือขนาดใหญ่

ภูมิอากาศ แบบทะเลทราย อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 18-32 องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนน้อยเฉลี่ย 106 มม. ต่อปี ฤดูร้อนช่วง เม.ย.-ก.ย. อากาศร้อนและแห้งมาก อุณหภูมิกลางวันเฉลี่ยสูงถึง 50 องศาเซลเซียส โดยเมื่อ มิ.ย. 2562 มีอุณหภูมิกลางวันเฉลี่ยสูงถึง 63 องศาเซลเซียสจนถูกบันทึกว่าเป็นอุณหภูมิที่สูงที่สุดในโลก ฤดูหนาวช่วง พ.ย.-ก.พ. อากาศเย็นและอาจมีฝนตก อุณหภูมิเฉลี่ย 13 องศาเซลเซียส แต่อาจลดลงจนติดลบ 2 องศาเซลเซียส ฤดูฝนช่วง ต.ค.-เม.ย. มีฝนตกมากกว่าช่วงอื่น ๆ ของปี แต่ มิ.ค. เป็นช่วงไปไม่มีผล มีอากาศอบอุ่น ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ ได้แก่ พายุทรายและพายุฝุ่น ที่เกิดขึ้นได้ตลอดปี แต่พบมากช่วง มิ.ค.-ส.ค. นอกจากนี้ ยังมีพายุฝนฟ้าคะนองช่วง ต.ค.-เม.ย. ที่มักก่อให้เกิดความเสียหายต่อถนนและที่พักอาศัย

ประชากร 4,420,110 คน (ประมาณการปี 2562 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติคูเวต) เป็นผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศประมาณ 69.5% เป็นชาวคูเวต (31%) ชาวอาหรับชาติอื่น ๆ (28%) ชาวเอเชีย (38%) ชาวแอฟริกา (2%) และอื่น ๆ (1%) อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 24.81% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 72.53% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.66% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 78.3 ปี อายุขัยเฉลี่ยของเพศชาย 76.9 ปี อายุขัยเฉลี่ยของเพศหญิง 79.8 ปี อัตราการเกิด 18.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 2.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.38% (ประมาณการปี 2561)

ศาสนา ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม 76.7% (ซุนนีประมาณ 70% และชีอะฮ์ประมาณ 30%) นอกจากนี้ เป็นผู้นับถือศาสนาอื่น ได้แก่ คริสต์ 17.3% และอื่น ๆ 6%

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ แต่มีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวาง

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 96.06% (ประมาณการปี 2561 ของ UNESCO Institute of Statistics) รัฐบาลส่งเสริมการศึกษาแก่เยาวชนทุกคนในทุกชนชั้นของสังคม รวมถึงผู้พิการ การศึกษาระดับอุดมศึกษามี Kuwait University เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ใหญ่ที่สุดในประเทศซึ่งเปิดสอนฟรีสำหรับชาวคูเวต มีวิทยาเขต 6 แห่ง และมีนักศึกษารวมกว่า 40,000 คน ขณะเดียวกันก็มีมหาวิทยาลัยเอกชนหลายแห่ง ส่วนใหญ่เป็นของต่างชาติ เช่น American University of Kuwait, Gulf University of Science and Technology และ Australian University of Kuwait นอกจากนี้ รัฐบาลยังสนับสนุนทุนการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่นักศึกษาที่ได้รับการตอบรับจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย และประเทศอื่น ๆ รวมกว่า 10,000 คน

การก่อตั้งประเทศ ชนกลุ่มแรกที่เข้าไปตั้งรกรากและสถาปนารัฐคูเวตขึ้นมา คือ เผ่าบะนี คอลิด ที่อพยพไปจากที่ราบสูงนัจญ์ (บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรอาระเบีย) โดยมีการเลือกเซค เศาะบะห์ บิน ญาบิร เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคนแรกเมื่อปี 2299 และนำไปสู่การสถาปนาราชวงศ์อาลเศาะบะห์ขึ้นปกครองคูเวตมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การจัดทำสนธิสัญญากับสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2442 ส่งผลให้สหราชอาณาจักรเข้าไปมีอำนาจในการกำกับดูแลนโยบายต่างประเทศและการป้องกันประเทศของคูเวต แลกเปลี่ยนกับการที่สหราชอาณาจักรให้ความคุ้มครองแก่คูเวต แต่หลังจากเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 สหราชอาณาจักรประกาศให้คูเวตซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง กลายเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักรอย่างสมบูรณ์ จนกระทั่งหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 สหราชอาณาจักรจึงยินยอมทำข้อตกลงให้เอกราชแก่คูเวตเมื่อ 19 มิ.ย. 2520

วันชาติ 25 ก.พ. (วันเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตพระองค์ที่ 11 ของเซค अबดุลลอฮ์ อัซซาอิม อาลเศาะบะห์ เมื่อปี 2493)

การเมือง ปกครองแบบระบอบกษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional monarchy) และถือเป็นประเทศมุสลิมที่มีการปกครองแบบเสรีนิยมมากที่สุดในตะวันออกกลาง โดยมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อ 11 พ.ย. 2505 ในรัชสมัยเซค अबดุลลอฮ์ เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตพระองค์ที่ 11 และใช้มาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นรัชสมัยของเซคเศาะบะห์ อัลอะห์มัด อัลญาบิร อาลเศาะบะห์ (พระชนมายุ 91 พรรษา/ปี 2563) ที่เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตพระองค์ที่ 15 เมื่อปี 2549 การปกครองแบ่งอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นของเจ้าผู้ครองรัฐ ออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายบริหาร : รัฐธรรมนูญกำหนดให้อำนาจบริหารเป็นของเจ้าผู้ครองรัฐ (เอมีร์ หรือ Emir) ซึ่งเป็นองค์พระประมุขของรัฐ เจ้าผู้ครองรัฐทรงขึ้นครองราชสมบัติด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ ทรงมีพระราชอำนาจในการกำกับดูแลฝ่ายบริหารผ่าน รมว.กระทรวงต่าง ๆ โดยทรงแต่งตั้ง นรม. และอนุมัติ ครม.ที่ นรม.เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ในภาวะปกติเจ้าผู้ครองรัฐอาจใช้พระราชอำนาจในการปลด นรม. ครม. ออท. หรือยุบสภา เพื่อรวบอำนาจแบบเบ็ดเสร็จไว้เองได้ ส่วนกรณีที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินระดับชาติหรือตกอยู่ในภาวะสงคราม เจ้าผู้ครองรัฐจะทรงมีอำนาจควบคุมประเทศแบบเบ็ดเสร็จโดยอัตโนมัติ ขณะที่รัฐสภาจะถูกระงับบทบาทไว้ชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์จะยุติลง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : อำนาจนิติบัญญัติเป็นของเจ้าผู้ครองรัฐ โดยทรงใช้พระราชอำนาจผ่านรัฐสภา (National Assembly หรือ Majlis al Umma) ซึ่งเป็นสภาเดียว มีสมาชิกสภา 65 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 50 คน ที่เหลืออีก 15 คน มาจากแต่งตั้งโดยเจ้าผู้ครองรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งใน ครม. วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 26 พ.ย. 2559 ครั้งต่อไปจะจัดในปี 2563 เจ้าผู้ครองรัฐมีอำนาจในการยุบสภา รัฐสภามีหน้าที่ออกกฎหมาย ร่างกฎหมายทุกฉบับจะไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา นอกจากนี้ รัฐสภายังมีอำนาจในการกำหนดเงินได้ของเจ้าผู้ครองรัฐและการรับรองการเสนอชื่อเจ้าผู้ครองรัฐและมกุฎราชกุมาร ทั้งนี้ คูเวตเป็นรัฐอาหรับในภูมิภาคอ่าวประเทศแรกที่มีรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

ฝ่ายตุลาการ : ใช้ระบบกฎหมายแบบผสมผสานระหว่าง Common law ของสหราชอาณาจักร Civil law ของฝรั่งเศส กับบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม การดำเนินการใด ๆ ของฝ่ายตุลาการต้องเป็นไปในนามเจ้าผู้ครองรัฐ พระราชอำนาจในการอภัยโทษเป็นของเจ้าผู้ครองรัฐ นอกจากนี้ เจ้าผู้ครองรัฐยังทรงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและไม่สามารถล่องละเมิดได้ ผู้ใดที่วิพากษ์วิจารณ์เจ้าผู้ครองรัฐมีความผิดและต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย

พรรคการเมืองสำคัญ : ไม่มีระบบพรรคการเมืองในคูเวต แต่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มการเมืองต่าง ๆ เช่น กลุ่ม Islamic Constitutional Movement กลุ่ม Shia Islamists of the National Islamic Alliance และกลุ่ม Kuwait Democratic Forum

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี มีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ โดยได้รับการจัดอันดับจากธนาคารโลกว่าเป็นประเทศที่มีรายได้สูง อย่างไรก็ตาม แหล่งรายได้สำคัญของประเทศมาจากอุตสาหกรรมน้ำมัน นับตั้งแต่มีการขุดพบแหล่งน้ำมันเมื่อปี 2480 ปัจจุบันรายได้จากการส่งออกน้ำมันของคูเวตมีสัดส่วนมากกว่า 90% ของรายได้จากการส่งออกทั้งหมด หรือคิดเป็น 40% ของ GDP นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตน้ำมัน จากที่ปัจจุบันผลิตได้วันละประมาณ 2.80 ล้านบาร์เรล เป็นวันละ 3.5-4 ล้านบาร์เรล ให้ได้ภายในปี 2578 โดย Kuwait Petroleum Corporation ซึ่งเป็นวิสาหกิจของรัฐ เพิ่มการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันด้วยงบประมาณ 51,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และยังมีการออกกฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลขายสินทรัพย์ในวิสาหกิจของรัฐแก่นักลงทุนเอกชนได้ ขณะเดียวกันยังจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ 5 ปีที่มุ่งส่งเสริมการสร้างหลากหลายทางเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายลดการพึ่งพารายได้จากอุตสาหกรรมน้ำมัน ด้วยการพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการท่องเที่ยวในภูมิภาค รวมทั้งดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจมากขึ้น

นอกจากนี้ คูเวตประกาศใช้ยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ “New Kuwait 2035” ซึ่งมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาวตามพระวิสัยทัศน์ของเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตที่จะให้คูเวตเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์และการเงินอีกแห่งหนึ่งในภูมิภาคภายในปี 2578 โดยริเริ่มโครงการก่อสร้างเมืองเศรษฐกิจใหม่และเขตการค้าเสรี Madinat al-Hareer หรือ Silk City บริเวณภาคเหนือของประเทศ ตั้งแต่ปี 2557 ซึ่งมีแผนสร้างแล้วเสร็จและเปิดอย่างเป็นทางการภายในปี 2578 ขณะที่เป้าหมายระยะสั้นและระยะกลาง คือ การทำให้คูเวตเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมีแห่งหนึ่งของโลก มีการลงทุนจากต่างชาติในคูเวตเพิ่มขึ้น 300% โดยเฉพาะการเข้ามาลงทุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร บริการ และพลังงานทดแทน นอกจากนี้ ยังมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้และสร้างโอกาสใหม่ในตลาดแรงงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่งในประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงาน ด้วยการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งนี้ สถาบันจัดอันดับ S&P ประเมินเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยคงระดับความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจของคูเวตไว้ที่ระดับ AA มาตั้งแต่ปี 2560 จนถึงปี 2562 เนื่องจากเศรษฐกิจคูเวตในภาพรวมยังมีเสถียรภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากสถานะทางการเงินของภาครัฐมีความแข็งแกร่ง

อุตสาหกรรมหลัก : ปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ปูนซีเมนต์ การต่อเรือและซ่อมเรือ การสกัดน้ำทะเลเป็นน้ำจืด การแปรรูปอาหาร การผลิตวัสดุก่อสร้าง

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ : น้ำมันดิบซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 101,500 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับที่ 6 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 2.807 ล้านบาร์เรล โดยส่งออกวันละ 2.050 ล้านบาร์เรล ก๊าซธรรมชาติซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 1.784 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร (มากเป็นอันดับที่ 19 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 17,500 ล้านลูกบาศก์เมตร แต่เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศทั้งหมด (ข้อมูลปี 2561 ของ OPEC)

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดินาร์คูเวต (Kuwaiti Dinar-KWD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 0.30 ดินาร์ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 99.51 บาท : 1 ดินาร์ (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 137,590 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ของ IMF)

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 11,308 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 66,390 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 1.5%

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ : 40,282 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2561 ของ ธนาคารโลก)

อัตราการว่างงาน : 2.2% (ประมาณการปี 2562 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ)

แรงงาน : 2.468 ล้านคน

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.6% (ข้อมูลเมื่อ ก.ค. 2562 ของธนาคารกลางคูเวต)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุล 34,924 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2561 ขององค์การการค้าโลก)

มูลค่าการส่งออก : 71,566 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (90.55%) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (7.8%) เช่น ปุ๋ย พลาสติก เหล็ก ซีเมนต์ อลูมิเนียม ทองแดง ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร (1.1%) เช่น นม ข้าวและแป้งสาลี เนื้อสัตว์ปีก และอื่น ๆ (0.6%)

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : อินเดีย จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อิรัก ซาอุดีอาระเบีย

มูลค่าการนำเข้า : 36,624 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (79.9%) เช่น ยานยนต์และอะไหล่ เครื่องส่งสัญญาณวิทยุโทรศัพท์ รวมถึงเวชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร (15.5%) เช่น นม ข้าวและแป้งสาลี เนื้อสัตว์ปีก น้ำมันและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (3.1%) และอื่น ๆ (1.5%)

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : สหภาพยุโรป จีน สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย ตุรกี ญี่ปุ่น อินเดีย เกาหลีใต้ เวียดนาม ไทย

การทหาร งบประมาณทางทหารเมื่อปี 2561 มีจำนวน 6,179 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 4.28% ของ GDP) รัฐธรรมนูญคูเวตกำหนดให้เจ้าผู้ครองรัฐทรงเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดโดยตำแหน่ง และห้ามกองทัพทำสงครามรุกรานประเทศอื่น ภารกิจของกองทัพคูเวตจึงมุ่งให้ความสำคัญกับการป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก กองทัพคูเวตอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงกลาโหม มีกำลังพลรวมทั้งสิ้น 17,500 นาย กำลังพลสำรองจำนวน 23,700 นาย และมีกองกำลังสหรัฐฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ US Central Command (USCENTCOM) ประจำการในค่ายทหารและฐานทัพอากาศต่าง ๆ 13 แห่งทั่วคูเวต รวมอย่างน้อย 14,000 นาย โดยคูเวตได้รับสถานะเป็นพันธมิตรหลักนอกเนโท (Major Non-NATO Ally - MNNA) ของสหรัฐฯ มาตั้งแต่ปี 2547 ทั้งนี้ รัฐสภาคูเวตมีมติรับรองร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในห้วง 10 ปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมมูลค่ารวม 10,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับกระทรวงกลาโหมมาตั้งแต่ปี 2559 โดยมีเป้าหมายยกระดับศักยภาพของกองทัพ อาทิ การจัดซื้อเครื่องบินรบ รุ่น Typhoon เข้าประจำการในกองทัพ

- ทบ.มี บก.อยู่ที่ Al Jiwan Camp กำลังพล 13,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถัง (MBT) รุ่น M1A2 Abrams จำนวน 218 คัน รุ่น M-84 จำนวน 75 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-2 จำนวน 76 คัน รุ่น BMP-3 จำนวน 180 คัน และรุ่น Desert Warrior จำนวน 236 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113A2 จำนวน 230 คัน รุ่น M577 จำนวน 30 คัน และรุ่น TH 390 Fahd จำนวน 40 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะกู้ภัย (ARV/MW) รุ่น M88A1/2 จำนวน 24 คัน รุ่น Type-653 รุ่น Warrior และรุ่น Aardvark (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (NBC) รุ่น TPz-1 Fuchs NBC จำนวน 11

คัน ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน (ARTY) รุ่น M109A3 จำนวน 37 กระบอก รุ่น Mk F3 จำนวน 18 กระบอก รุ่น PLZ45 จำนวน 51 กระบอก รุ่น AU-F จำนวน 18 กระบอก รุ่น 9A52 Smerch จำนวน 27 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) ขนาดและรุ่นต่าง ๆ รวม 78 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถัง (MSL) รุ่น HMMWV TOW จำนวน 66 ลูก รุ่น M901 จำนวน 8 ลูก รุ่น TOW-2 รุ่น M47 Dragon และรุ่น Carl Gustav (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านอากาศยาน (SAM) รุ่น Aspide 12 ลูก รุ่น Starburst และ รุ่น Stinger (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่น Oerlikon มากกว่า 12 กระบอก

- ทร.มี บก.อยู่ที่ฐานทัพเรือ Ras al-Qulayah กำลังพลประมาณ 2,000 นาย (ในจำนวนนี้เป็นกองกำลังรักษาชายฝั่ง 500 นาย) ยุทธโศภกรณ์สำคัญที่ประจำการใน ทร. ได้แก่ เรือตรวจการณ์ติดตั้งซีปนาวุธนำวิถีปราบเรือดำน้ำ (PCFG) ชั้น Al Sanbouk จำนวน 1 ลำ ชั้น Istiqlal จำนวน 1 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PBF) ชั้น Al Nokatha จำนวน 10 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งซีปนาวุธนำวิถีต่อต้านเรือ (PBG) ชั้น Um Almaradim จำนวน 8 ลำ เรือระบายพลขนาดกลาง (LCM) ชั้น Abhan จำนวน 1 ลำ เรือลำเลียงยานยนต์และกำลังพล (LCVP) ชั้น ADSB จำนวน 5 ลำ และเรือสนับสนุน (AG) ชั้น Sawahil จำนวน 1 ลำ

- ทอ.มี บก.อยู่ที่ฐานทัพอากาศ Al Mubarak กำลังพล 2,500 นาย ยุทธโศภกรณ์ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F/A-18C Hornet จำนวน 31 เครื่อง และรุ่น F/A-18D Hornet จำนวน 8 เครื่อง เครื่องบินเติมน้ำมันกลางอากาศ (TKR) รุ่น KC-130J Hercules จำนวน 3 เครื่อง เครื่องบินลำเลียง (TPT) รุ่น C-17A จำนวน 2 เครื่อง และรุ่น L-100-30 จำนวน 3 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) รุ่น AH-64D Apache จำนวน 16 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์อเนกประสงค์ (MRH) ติดตั้งซีปนาวุธ รุ่น SA-342 Gazelle จำนวน 13 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง (TPT) รุ่น AS532 Cougar จำนวน 3 เครื่อง รุ่น SA330 Puma จำนวน 7 เครื่อง และรุ่น S-92 จำนวน 3 เครื่อง อาวุธปล่อยแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น AIM-9L Sidewinder รุ่น R-550 Magic รุ่น AIM-7F Sparrow และรุ่น AIM-120C7 AMRAAM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยแบบอากาศสู่อากาศ (ASM) รุ่น AGM-65G Maverick และรุ่น AGM-114K Hellfire (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยต่อต้านเรือ (AShM) รุ่น AGM-84A Harpoon (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) รวมทั้งมีการประจำการระบบป้องกันซีปนาวุธพิสัยไกลรุ่น MIM-104 Patriot PAC-2 GEM จำนวน 40 ชุด และระบบป้องกันซีปนาวุธพิสัยใกล้รุ่น Skyguard/Aspide จำนวน 12 ชุด ในกองบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศของทอ.ด้วย

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีใช้ทหาร ได้แก่

ตำรวจ ซึ่งรับผิดชอบการรักษาความมั่นคงภายใน อยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงมหาดไทย (ปรากฏข้อมูลกำลังพลและอาวุธประจำการ)

กองกำลังพิทักษ์ชาติ (National Guard) ซึ่งรับผิดชอบภารกิจสนับสนุนกรณีที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินภายในประเทศ รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยบริเวณชายแดน โดยทำงานเป็นอิสระจากกองทัพ เนื่องจากอยู่ภายใต้การกำกับของสภากลาโหมสูงสุด (Supreme Council of Defense) ที่มีสมาชิกพระราชวงศ์ชั้นสูงเป็นประธาน มีกำลังพลประมาณ 6,600 นาย

ปัญหาด้านความมั่นคง

ในอดีตหน่วยงานความมั่นคงของคูเวต เน้นภารกิจการรักษาความมั่นคงภายในประเทศเป็นหลัก และไม่ได้ให้ความสำคัญกับภัยคุกคามจากภายนอกมากนัก จนเป็นเหตุให้คูเวตเผชิญกับวิกฤตการณ์ครั้งร้ายแรงที่สุดจากการรุกรานของอิรัก เมื่อ 2 ส.ค. 2533 โดยไม่ทันตั้งตัว และถูกอิรักประกาศผนวกคูเวตเข้าเป็นจังหวัดที่ 19 ของอิรัก ขณะที่เจ้าผู้ครองรัฐและมกุฎราชกุมารต้องทรงลี้ภัยไปซาอุดีอาระเบียแบบฉุกเฉิน

อย่างไรก็ดี ประชาคมระหว่างประเทศที่มีสหรัฐฯ เป็นแกนนำ ร่วมกันส่งกองกำลังพันธมิตรจาก 34 ประเทศ โดยอาศัยข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งประชาชาติ (UNSC) ที่ 678 (1990) ซึ่งนำไปสู่การทำสงครามอ่าว (Gulf War) หรือปฏิบัติการ Desert Storm ระหว่าง ม.ค.-ก.พ. 2534 เพื่อผลักดันกองกำลังอิรักออกจากคูเวต จนเป็นผลให้คูเวตได้รับการปลดปล่อย ทั้งนี้ ภัยคุกคามรูปแบบเดิมต่อคูเวตจากการโจมตีของกองกำลังต่างชาติ ลดความสำคัญลงหลังจากสหรัฐฯ โคนล้มระบอบการปกครองของประธานาธิบดีซัดดัม ฮุสเซน ของอิรักเมื่อปี 2546

ปัจจุบันคูเวตกำลังเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ เฉพาะอย่างยิ่งภัยคุกคามการก่อการร้ายจากกลุ่ม Islamic State (IS) ที่เข้าไปเคลื่อนไหวและพยายามก่อเหตุโจมตีในคูเวตในห้วงปี 2558-2559 ได้แก่ การที่กลุ่ม IS อ้างเป็นผู้ก่อเหตุโจมตีด้วยระเบิดฆ่าตัวตายที่ศาสนสถานของชาวชีอะฮ์ในคูเวตซิตี เมื่อ 26 มิ.ย. 2558 ทำให้มีผู้เสียชีวิต 26 คนและบาดเจ็บหลายร้อยคน การที่กระทรวงมหาดไทยคูเวตเปิดเผย เมื่อ 4 ก.ค. 2559 ว่าสามารถขัดขวางแผนก่อเหตุโจมตีของกลุ่ม IS ในคูเวต ซึ่งมีเป้าหมายโจมตีศาสนสถานของชาวชีอะฮ์และที่ทำการกระทรวงมหาดไทยด้วยระเบิด โดยจับกุมสมาชิกและผู้สนับสนุนกลุ่ม IS ได้หลายราย การจับกุมหญิงชาวฟิลิปปินส์เมื่อ 6 ส.ค. 2559 ซึ่งเข้าไปทำงานเป็นแม่บ้านในคูเวต แต่หันไปเข้าร่วมกับกลุ่ม IS และวางแผนจะก่อเหตุก่อการร้ายในคูเวต และการที่ชายชาวอียิปต์ซึ่งสนับสนุนกลุ่ม IS พยายามก่อเหตุ ขับรถบรรทุกติดตั้งระเบิดพุ่งชนรถเจ้าหน้าที่ทหารสหรัฐฯ ในคูเวต เมื่อ 9 ต.ค. 2559

การเผชิญภัยคุกคามจากกลุ่ม IS ทำให้รัฐบาลคูเวตต้องยกระดับการรักษาความปลอดภัยภายในประเทศ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการถาวรทำหน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย การเผยแพร่แนวคิดหัวรุนแรงทุกรูปแบบ และการทำลายแหล่งทุน ควบคู่ไปกับการเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานความมั่นคง โดยเฉพาะกองทัพ และดำเนินมาตรการกวาดล้างจับกุมและลงโทษประหารชีวิต สมาชิกเซลล์ก่อการร้ายทั้งของกลุ่ม IS และกลุ่มก่อการร้ายอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงกลุ่มอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida-AQ) ที่เคยพยายามก่อเหตุโจมตีค่าย Arifjan ของสหรัฐฯ ในคูเวต (กองบัญชาการส่วนหน้าของ US Central Command ที่รับผิดชอบการส่งกำลังบำรุงแก่กองกำลังสหรัฐฯ ที่เข้าไปปฏิบัติการในอิรักและอัฟกานิสถาน) ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของหน่วยข่าวกรองคูเวต (State Security Service-SSS) และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล เมื่อ ส.ค. 2552 แต่ไม่ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มชีอะฮ์ในคูเวตที่มีความเชื่อมโยงกับอิหร่านยังเป็นประเด็นที่น่าห่วงกังวล นับตั้งแต่มีการตรวจพบและจับกุมสมาชิกเครือข่ายจารกรรมของอิหร่านในคูเวตได้ เมื่อ พ.ค. 2553 และมีการจับกุมตัวชาวคูเวตและชาวอิหร่านรวม 25 คน เมื่อ ก.ย. 2558 ในข้อหาวางแผนโจมตีและจารกรรมในคูเวต หลังจากตรวจพบว่ากลุ่มบุคคลดังกล่าวมีพฤติกรรมลักลอบติดต่อกับอิหร่านและกลุ่มอิซบูลลอฮ์ในเลบานอน สะสมและซ่อนอาวุธรวมถึงระเบิดจำนวนมากไว้ในบ้านพักบริเวณชายแดนคูเวต-อิรัก โดยศาลคูเวตมีคำตัดสิน เมื่อ ม.ค. 2559 ประหารชีวิตชาวคูเวต 3 คน และชาวอิหร่าน 2 คน จากจำนวนผู้ต้องหา 25 คน ในข้อหาเป็นเครือข่ายจารกรรมของอิหร่านและเป็นสมาชิกกลุ่มอิซบูลลอฮ์ รวมทั้งรัฐบาลคูเวตมีคำสั่งปิดสำนักงานวัฒนธรรมประจำ สอท.อิหร่าน/คูเวต เมื่อ 20 ก.ค. 2560 และให้ลดจำนวนนักการทูตอิหร่านประจำ สอท.อิหร่าน/คูเวต (ในทางปฏิบัติคือ การขี้นักการทูตอิหร่านจำนวนหนึ่งออกจากคูเวต) เนื่องจากตรวจพบการติดต่อกันระหว่างนักการทูตอิหร่านกับเซลล์ก่อการร้ายในคูเวตที่ถูกจับกุมเมื่อปี 2559

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, BDEAC, CAEU, CD, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, OPEC, Paris Club, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 7 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Kuwait International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Al Shu'aybah ท่าเรือ Al Shuwaykh ท่าเรือ Mina Saud ท่าเรือ Mina Abdullah และท่าเรือ Al Ahmadi เส้นทางคมนาคมมีถนนระยะทาง 7,756 กม. (ประมาณการปี 2560 ของกระทรวงโยธาธิการคูเวต) ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 858 กม. (ประมาณการปี 2556) การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 515,542 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 7.388 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 99.60% ของจำนวนประชากรทั้งหมด 4.42 ล้านคน (ประมาณการปี 2561 ของ Communication and Information Technology Regulatory Authority of Kuwait) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +965 รหัสอินเทอร์เน็ต .kw

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรง กรุงเทพฯ-คูเวตซิตี สายการบินของคูเวตที่บินตรงมาไทยคือ Kuwait Airways ระยะเวลาการบินประมาณ 8 ชม. เวลาที่คูเวตช้ากว่าไทย 3 ชม. คนไทยที่ประสงค์จะเดินทางไปคูเวตโดยมีวัตถุประสงค์มิใช่เพื่อการทำงาน ต้องขอรับการตรวจลงตราประเภท Visit visa ซึ่งต้องมีผู้ค้ำประกัน (Sponsor) เป็นบริษัท โรงแรม หรือบุคคลในคูเวตที่มีรายได้อย่างน้อย 250 ดินาร์คูเวตต่อเดือน (ประมาณ 23,150 บาทต่อเดือนขึ้นไป) โดยยื่นขอกับ สอท.คูเวต ประจำกรุงเทพฯ หรือให้ผู้ค้ำประกันเป็นผู้ยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตราที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในคูเวตแล้วส่งเอกสารตัวจริงมาให้ หรือให้ผู้ค้ำประกันนำเอกสารตัวจริงไปมอบแก่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่ท่าอากาศยานคูเวต แล้วให้ผู้เดินทางไปยื่นหนังสือเดินทางที่ท่าอากาศยานคูเวตเพื่อขอรับการตรวจลงตราได้เช่นกัน ทั้งนี้ การตรวจลงตราประเภท Visit visa มีอายุ 90 วัน โดยสามารถอยู่ในคูเวตได้ 30 วัน นับจากวันที่เดินทางเข้าประเทศ และไม่สามารถต่ออายุได้ เว็บไซต์การท่องเที่ยว <https://www.e.gov.kw/sites/kgenglish/Pages/Visitors/Visitors.aspx>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) สถานการณ์การเมืองภายในคูเวตจากปัญหาความไม่ลงรอยระหว่างรัฐสภากับรัฐบาลและแนวโน้มการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาในปี 2563 โดยนับตั้งแต่ปี 2554-2560 คูเวตเผชิญปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองจากปัญหาความไม่ลงรอยระหว่างรัฐสภากับรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง จากการที่รัฐสภายุบายเสนอญัตติเข้าสู่สภาเพื่อให้ที่ประชุมลงมติไม่ไว้วางใจ รมต. ในรัฐบาลจากหลายกรณี เฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตของ รมต. ทำให้เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตทรงออกพระราชกฤษฎีกายุบสภาเพื่อจัดการเลือกตั้งทั่วไปก่อนกำหนดถึง 4 ครั้ง ครั้งหลังสุดคือ เมื่อ 26 พ.ย. 2559 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งก่อนกำหนดที่เดิมจะมีขึ้นใน ก.ค. 2560 ขณะเดียวกันความไม่ลงรอยระหว่างรัฐสภากับรัฐบาลยังเป็นเหตุให้เชค ญาบิร นรม.คูเวต พร้อม क्रम.ทั้งคณะ ยื่นหนังสือลาออกต่อเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตเมื่อ 30 ต.ค. 2560 เพื่อหลีกเลี่ยงการลงมติไม่ไว้วางใจของรัฐสภาต่อ รมต.ในรัฐบาล แต่เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตก็ทรงมีคำสั่งแต่งตั้ง เชค ญาบิร ให้กลับเข้าดำรงตำแหน่ง นรม.คูเวต และจัดตั้ง क्रम.ชุดใหม่ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตเมื่อ 11 ธ.ค. 2560 อย่างไรก็ดี เชค ญาบิร นรม.คูเวต พร้อม क्रम.ทั้งคณะ ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งเพื่อหลีกเลี่ยงการลงมติไม่ไว้วางใจของรัฐสภาต่อ รมต.ในรัฐบาลอีกเป็นครั้งที่สอง ซึ่งเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตทรงอนุมัติคำขอลาออกดังกล่าวเมื่อ 14 พ.ย. 2562 และทรงออกพระราชกฤษฎีกาเมื่อ 19 พ.ย. 2562 แต่งตั้ง เชค เศาะบาย์ อัล คอลิด อัลฮะมัด อัล เศาะบาย์ ซึ่งรักษาการตำแหน่ง รอง นรม. และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศคูเวต ให้ดำรงตำแหน่ง นรม.คูเวตคนใหม่ และทำหน้าที่จัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่

2) บทบาทของคูเวตในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ที่สำคัญคือ การที่เชคเศาะบาย์ เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตทรงพยายามทำหน้าที่เป็นคนกลางแก้ไขวิกฤตความสัมพันธ์ระหว่างกาตาร์กับ

รัฐสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) 3 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) และบาห์เรน ที่กลับมาตั้งเครือข่ายและยังไม่มีภาระฟื้นฟูความสัมพันธ์ นับตั้งแต่ซาอุดีอาระเบีย UAE บาห์เรน ร่วมกับอียิปต์ซึ่งเป็นพันธมิตรอาหรับในตะวันออกกลาง ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับกาตาร์เมื่อ 5 มิ.ย. 2560 และลงโทษกาตาร์ด้วยการตัดการติดต่อทางบก ทางอากาศ และทางทะเลกับกาตาร์ โดยเป็นผลมาจากความไม่พอใจกรณีเจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์ ทรงแสดงท่าทีสนับสนุนกลุ่ม Muslim Brotherhood กลุ่มอิซบูลลอฮ์ในเลบานอน และอิหร่าน ที่ซาอุดีอาระเบีย และพันธมิตรต่างถือว่าเป็นภัยคุกคามระบอบการปกครองของตน รวมทั้งเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตทรงพยายามจะเป็นคนกลางสนับสนุนการเจรจายุติความขัดแย้งระหว่างอิหร่านกับสหรัฐฯ และพันธมิตรที่กลับมาตั้งเครือข่ายมากขึ้นในห้วงปี 2562

ความสัมพันธ์ไทย-คูเวต

คูเวตกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 14 มิ.ย. 2506 โดยไทยเปิดสถานทูตที่คูเวตเมื่อ 15 ส.ค. 2526 ขณะที่คูเวตแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำมาเลเซีย เป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยอีกตำแหน่งหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อ ม.ค. 2540 จึงมีการแต่งตั้งเอกอัครราชทูตคูเวตประจำประเทศไทยคนแรก ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันมาโดยตลอด เฉพาะอย่างยิ่งคูเวตตระหนักถึงบทบาทของไทยที่เคยช่วยเหลือคูเวตตลอดช่วงสงครามอ่าวเมื่อปี 2533-2534 ด้วยการสนับสนุนข้อมติ UNSC ทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับกรณีอิรักรุกรานคูเวต รวมทั้งส่งทหารเข้าร่วมในกองกำลังสังเกตการณ์แห่งสหประชาชาติ ประจำชายแดนอิรัก-คูเวต (UN Iraq-Kuwait Observer Mission-UNIKOM) ด้วยเหตุนี้ คูเวตจึงให้การสนับสนุนไทยในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยต่อองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) เป็นอย่างดี

การแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างเป็นทางการของทั้งสองฝ่ายยังมีน้อย โดยการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของฝ่ายคูเวตที่สำคัญ เช่น เซค เศาะบาย์ เจ้าผู้ครองรัฐคูเวต เสด็จเยือนไทยเพื่อร่วมพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ระหว่าง 11-14 มิ.ย. 2549 และทรงเสด็จเยือนไทยเพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชียครั้งที่ 2 (Asia Cooperation Dialogue -ACD) ระหว่าง 8-10 ต.ค. 2559 นาย Mohamad A. Al-Mijrin Al-Roumi อธิบดีกรมเอเชีย กระทรวงการต่างประเทศคูเวต เยือนไทยในฐานะผู้แทนพิเศษของรอง นรม.และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศคูเวต เพื่อเข้าร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีกรอบความร่วมมือเอเชีย-ตะวันออกกลาง (Asia-Middle East Dialogue-AMED) ครั้งที่ 3 ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง 14-16 ต.ค. 2553 ส่วนการเยือนคูเวตอย่างเป็นทางการของไทยที่สำคัญครั้งหลังสุด คือ การเยือนของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ รมว.กระทรวงการต่างประเทศของไทย ระหว่าง 10-11 มิ.ย. 2541

ความร่วมมือด้านการพัฒนา กองทุนคูเวตเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจอาหรับ (Kuwait Fund for Arab Economic Development-KFAED) ซึ่งรัฐบาลคูเวตก่อตั้งขึ้นเมื่อตั้งแต่ ค.ศ. 2504 เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านเงินกู้ในการพัฒนาประเทศแก่ประเทศอาหรับ ประเทศกำลังพัฒนา และองค์กรต่าง ๆ ทั่วโลก เคยให้เงินกู้แก่ไทยเพื่อดำเนินโครงการพัฒนาภายในประเทศ ได้แก่ โครงการไฟฟ้าสำหรับหมู่บ้านใน 3 จังหวัดภาคใต้ของไทย เมื่อปี 2519 โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำปัตตานีเมื่อปี 2520 โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขี้ยวหลานเมื่อปี 2525 และโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนบางปะกงเมื่อปี 2522 และปี 2524 รวมเป็นเงินประมาณ 2,409 ล้านบาท นอกจากนี้รัฐบาลคูเวตยังให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาในด้านสังคมและการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย เช่น กระทรวงศาสนสมบัติและกิจการอิสลามของคูเวตสนับสนุนงบประมาณการก่อสร้างอาคารสำนักวิทยบริการของมหาวิทยาลัยฟาฏอนี วิทยาเขตปัตตานี เป็นเงินจำนวน 3.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 108 ล้านบาท) ซึ่งก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อปี 2557

ทั้งนี้ การพบหารือระหว่างนายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย กับเชค เศาะบาส์ อัล คอลิด อัล ฮะมัด อาลเศาะบาส์ รอง นายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของคูเวต นอกรอบการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ สมัยที่ 74 ที่นิวยอร์ก สหรัฐฯ เมื่อ 26 ก.ย. 2562 ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องจะเพิ่มพูนความร่วมมือด้านการลงทุนระหว่างกันให้มากขึ้น โดยคูเวตแสดงความสนใจจะร่วมมือกับไทยในด้านเกษตรกรรมและการประมง เนื่องจากเห็นว่าไทยมีความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาการประมงอย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม และทั้งสองฝ่ายยังเห็นพ้องที่จะให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม (Joint Commission-JC) ไทย-คูเวต ระดับรัฐมนตรี ให้ได้ภายใน 2563 เพื่อใช้เป็นกลไกในการติดตามความร่วมมือระหว่างกันในทุกมิติ ทั้งด้านการค้าการลงทุน สังคม วัฒนธรรม และความเชื่อมโยงระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-คูเวต เมื่อปี 2561 มีมูลค่า 1,244.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (40,286.38 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2560 ที่มีมูลค่า 815.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (27,852.49 ล้านบาท) โดยปี 2561 ไทยส่งออกมูลค่า 330.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (10,586.42 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 913.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (29,699.96 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 583.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (19,113.54 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ข้าว เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ของเครื่องทำความเย็น กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ ไม้สัดแช่เย็นและแช่แข็ง รองเท้าและชิ้นส่วน เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้านำเข้าสำคัญจากคูเวต ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ สบู่ ผงซักฟอก และเครื่องสำอาง เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด สิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ นักธุรกิจคูเวตมีความสนใจเป็นพันธมิตรกับฝ่ายไทย เพื่อทำธุรกิจในคูเวตโดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีศักยภาพ เช่น ธุรกิจร้านอาหาร เสริมสวยความงาม สปา

ด้านการท่องเที่ยว คูเวตเป็นตลาดท่องเที่ยวที่เล็กแต่มีศักยภาพสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยวระหว่างไทย-คูเวตอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อปี 2561 มีชาวคูเวตเดินทางมาไทยรวมทั้งสิ้น 77,130 คน ในจำนวนนี้เป็นชาวคูเวตที่ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวและได้รับยกเว้นการตรวจลงตราจำนวน 73,966 คน เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2560 ที่มีจำนวน 71,545 คน ส่วนแรงงานชาวไทยในคูเวตมีประมาณ 3,000 คน (ข้อมูลเมื่อ มี.ค. 2562 ของกระทรวงแรงงานไทย) ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือในธุรกิจรับเหมาขุดเจาะและประกอบท่อส่งน้ำมัน รับเหมาก่อสร้างอู่ต่อเรือ อู่ซ่อมรถยนต์ โรงงานเฟอร์นิเจอร์ ร้านเสริมสวยและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนและนักศึกษาชาวไทยประมาณ 55 คน

ข้อตกลงสำคัญ : ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการบิน (27 เม.ย. 2519) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า (7 มี.ค. 2530) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (29 ก.ค. 2546) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการดำเนินการปรึกษาหารือทวิภาคีระหว่างกระทรวงการต่างประเทศของไทยกับคูเวต (13 ส.ค. 2551) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวิชาการ (13 ส.ค. 2551)

เชค เศาะบะห์ อัลคอลลิด อัลฮะมัด อาลเศาะบะห์
(Sheikh Sabah al-Khaled al-Hamad Al-Sabah)

ตำแหน่ง	นรม.คูเวต และสมาชิกพระราชวงศ์อาลเศาะบะห์
ประสูติ	3 มี.ค. 2496 (พระชนมายุ 67 พรรษา/ปี 2563) ที่คูเวตซิตี เป็นโอรสพระองค์โตของเชค คอลลิด บิน ฮะมัด อาลเศาะบะห์ (พระราชนัดดาของเชค มุบาร็อก อาลเศาะบะห์ เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตพระองค์ที่ 7) กับเชคามูเซย์ อัลอะห์มัด อัลญาบิร อาลเศาะบะห์ (พระราชธิดาของเชค อะห์มัด อัลญาบิร อาลเศาะบะห์ เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตพระองค์ที่ 10)
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
การศึกษา	ปริญญาตรีรัฐศาสตร์บัณฑิต จาก Kuwait University เมื่อปี 2520
สถานภาพทางครอบครัว	เสกสมรสกับเชคา आयดะฮ์ ซาลิม อัลอะลี อาลเศาะบะห์ (สมาชิกพระราชวงศ์อาลเศาะบะห์) มีบุตร 2 พระองค์ (ไม่ปรากฏข้อมูลว่าเป็นพระโอรสหรือพระธิดา)
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2521-2526 - เริ่มเข้ารับราชการตำแหน่งทูต ฝ่ายกิจการอาหรับ กระทรวงการต่างประเทศ ปี 2526-2532 - ออท.ผู้แทนถาวรคูเวต ประจำสหประชาชาติ (UN) ปี 2538-2541 - ออท.คูเวต ประจำชาติอาระเบีย และประจำองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ปี 2541-2549 - หัวหน้าสำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ (ตำแหน่งเทียบเท่า รมต.) ก.ค. 2549-มี.ค. 2550 - รมว.กระทรวงกิจการสังคมและแรงงาน พ.ค. 2551-ม.ค. 2552 - รมว.กระทรวงสารนิเทศ ปี 2554-2555 - รอง นรม. และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ก.พ.-ธ.ค. 2555 - รอง นรม. รมว.กระทรวงการต่างประเทศ และ รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการคณะรัฐมนตรี ม.ค. 2557-ธ.ค. 2559 - รอง นรม. คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ธ.ค. 2559-ธ.ค. 2560 - รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

- ช.ค. 2560-พ.ย. 2562 - รอง นรม. และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ
- พ.ย. 2562 - เจ้าผู้ครองรัฐคูเวตทรงออกพระราชกฤษฎีกาเมื่อ 19 พ.ย. 2562 แต่งตั้ง เซค เศาะบารี ให้ดำรงตำแหน่ง นรม. และทำหน้าที่จัดตั้ง ครม.ชุดใหม่ แทน เซค ญาบิร อัลมุบาร็อก อัลฮะมัด อาลเศาะบารีซึ่งขอลาออกจากตำแหน่ง นรม. เมื่อ 14 พ.ย. 2562 พร้อม ครม.ทั้งคณะ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- Medal of King Abdulaziz (First Class) จากสมเด็จพระราชาธิบดีฟะฮัด บิน อับดุลอะซีซ อาลซะอูด แห่งซาอุดีอาระเบีย (ปี 2541)
- The Most Distinguished Order of Saint Michael and Saint George จาก (ปี 2555) จากสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบทที่สองแห่งสหราชอาณาจักร

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีของคูเวต

เจ้าผู้ครองรัฐ	Sheikh Sabah al-Ahmad al-Jaber Al-Sabah
มกุฎราชกุมาร	Sheikh Nawaf al-Ahmad al-Jaber Al-Sabah
นรม.	Sheikh Sabah al-Khaled al-Hamad Al-Sabah
รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม	Ahmad Mansour Al-Ahmad Al-Sabah
รอง นรม. และ รมว.กระทรวงมหาดไทย	Anas Khaled Nasser Al-Saleh
รมว.กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม	Khaled Nasser Al-Roudhan
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Mohammad Nasser Al-Jabri
รมว.กระทรวงการคลัง	Dr. Basel Humoud Al-Sabah
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Mariam Aqeel Al-Aqeel
รมว.กระทรวงกิจการสังคม	Dr. Ahmad Nasser Al-Mohammad Al-Sabah
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Dr. Ghadeer Mohammad Aseeri
รมว.กระทรวงยุติธรรม และ	Dr. Rana Abdullah Al-Fares
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติและกิจการศาสนาอิสลาม	Dr. Fahad Mohammad Al-Afasi
รมว.กระทรวงน้ำมัน และ	Dr. Khaled Ali Al-Fadhel
รมว.กระทรวงการไฟฟ้าและน้ำ	
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ และ	Dr. Saud Hilal Al-Harbi -
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา	
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการคณะรัฐมนตรี	Anas Khaled Nasser Al-Saleh
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการเศรษฐกิจ	Mariam Aqeel Al-Aqeel (รักษาการ)
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการการเคหะ	Dr. Rana Abdullah Al-Fares
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการเยาวชน	Mohammad Nasser Al-Jabri
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการเทศบาลเมือง	Waleed Khalifa Al-Jassem
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการสาธารณะ และ	Mubarak Salem Al-Harees
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบกิจการรัฐสภา	